

MENKIBE: İhtiyarın Önüne Geçmedi

Bir gün hazret-i Ali, sabah namazı için mescide giderken bir ihtiyara rastladı.

İhtiyarın aksakalına hürmet edip, önüne geçmedi. İhtiyarın arkasından ağır ağır yürüyordu. Mescid kapısına kadar geldiler. İhtiyar içeri girmeyip, gitti. Hazret-i Ali, bu ihtiyarın hristiyan olduğunu anladı.

Hazret-i Ali mescide girince Resûlullah efendimizi Eshâb-ı kirâm ile birlikte rükû'a eğilmiş buldu. Namaz bittikten sonra Eshâb-ı kirâm Resûlullah efendimizden birinci rükû'da çok beklediklerinin sebebini sordular. Bunun üzerine Resûlullah efendimiz buyurdu ki:

(Âdet olan tesbihi yapıp rükû'dan kalkacağım zaman Cebrâîl aleyhisselâm Sidretül-Münteha'dan süratle geldi. Başımı tutarak rükû'dan kalkmama engel oldu. Bunun hikmetinin ne olduğunu da bilmiyorum.)

O sırada, Allahü teâlâ da Cebrâîl aleyhisselâma buyurdu ki:

(Ey Cebrâîl! Habibime söyle, rükû'da bekletilmesinin hikmetini bildir de, Eshâbına da sırrını açıklasın!)

Hemen Cebrâîl aleyhisselâm Resûlullah efendimizin huzuruna gelerek:

- Yâ Resûlallah! dedi. Siz, rükû'dan kalkacağınız zaman, Allahü teâlâ, “Git Habibimin sırtını tut da rükû'dan kalkmasın. Çünkü sevgili kulum Ali, yolda rastladığı bir ihtiyarın aksakalına hürmet ederek yavaş yürüyor, cemâat sevâbından mahrum olmasın!” buyurdu. Bunun üzerine ben de hemen gelerek, sizi, hazret-i Ali gelinceye kadar rükû'da tuttum. Hak teâlâ beni, sizi rükû'da tutmak için gönderdiği zaman kardeşim İsrâfil aleyhisselâmı da doğmaması için güneşi tutmaya gönderdi. Hikmeti budur.

Resûlullah efendimiz, Cebrâîl aleyhisselâmın getirdiği haberi ve namazda iken rükû'da neden bekletildiğinin hikmetini de Eshâb-ı kirâma anlattı.

Kaynak: Gençlerin Rehberi